

[H. K. Sørensen.]

af tre forhold, nemlig for det første det toldlovsforslag, der for øjeblikket er til behandling i det høje ting, for det andet det almindelige ønske, der findes i hele salen og hele landet om en stærk udvikling af industri i Danmark, og for det tredje den øjeblikkelige situation, hvor overordentlig mange landes industri stadig kan drive diskriminerende prispolitik på eksportens område, medens hjemmemarkederne — uanset aftrapning eller ikke aftrapning, kvotaudvidelse eller ikke kvotaudvidelse — stadig ligger lunt bag gærdet.

Det står til troende, at det ikke kan være nogen stærk tilskyndelse til at interessere sig for industri, hverken at der med valenhed tages på toldlovens mulighed for at blive bragt à jour opad, så aftrapningen kan begynde på et niveau, der ligger så tæt på udlandets som muligt, ej heller at tanken om et effektivt dumpingværn ikke kraftigt føres igennem, heller ikke at man i det øjeblik, hvor en række forhandlinger om kvotaforhold med mange lande, specielt med de seks, kan imødeses, skal svække vor forhandlingsposition ved forlods at opgive 10 pct. af vort forbrug til fri import.

Desuden ville måske den psykologiske virkning i befolkningen være af endnu større betydning. Dette ændringsforslag stilles just da et mægtigt arbejde for at gøre befolkningen industriindstillet er i gang og dette arbejde har fået et rygstød, som det i øvrigt stærkt behøver, fordi industrien stadig for mange kredse står som noget fjernt og vanskeligt forståeligt. Dette rygstød har man fået i OEECs udtalelse, hvori der peges på, at Danmark må og skal udvikle netop sin industri. Lad mig tilføje, at det er på et tidspunkt, hvor dette arbejde også skal finde forståelse i og virke i tæt tilknytning til landbrugets virksomhed. Derfor finder jeg det uheldigt, at ændringsforslaget overhovedet er blevet stillet.

Jeg er egentlig overbevist om, at de ærede forslagsstillere meget vel forstår mine synspunkter og, hvis vi skal se rigtig til, måske også deler dem. Jeg ser tankegangen, der har ført til forslaget fremsættelse, mere som dikteret af handelsmæssige — må jeg i denne forbindelse sige uden i øvrigt at ville kaste noget odiøst skær over handelsmæs-

sige synspunkter — korttidssynspunkter i stedet for industrimæssige synspunkter, der vel ifølge denne erhvervsgrens natur må være mere forsigtigt prægede, fordi et forholdsvist lille fejlgrøb er vanskeligt at rette op inden for den kapitalmæssigt og produktionsmæssigt vanskeligt foranderlige industri.

Jeg mener, at den højtærede handelsminister har givet udtryk for den samme tankegang, der ligger bag ved ændringsforslaget, ved en eller anden gang — jeg husker ikke helt hvornår — at udtale sig i retning af, at man ved forøgelse af importkontingenter kunne bringe det indenlandske prisniveau ned. Det er så heldigt, at jeg i denne forbindelse slet ikke behøver at henviser til den branche, jeg selv er beskæftiget i, fordi 10 pct. ville være en ønsketilstand; det er helt andre procenter, der dér er tale om. Nej, jeg kender en række områder inden for den danske industri, hvor man også ville blive udsat for konkurrence med ikke rimelige priser, og hvor det altså ville være urimeligt at bruge dette middel, førend konkurrencen kan gøres fri, lige og almindelig. Det gælder så meget mere, som valutaloven gennem sin bemyndigelsesparagraf faktisk giver den højtærede handelsminister samme ret, som den højtærede landbrugsminister og den højtærede fiskeriminister har fået eller får gennem lovgivningen om kød, frugt og fisk. Gennem lang praksis har man fået det bestemte indtryk, at valutaloven ikke giver den højtærede minister, der jo er betitlet minister for handel, industri ikke at forglemme og søfart, tilladelse til at benytte paragraffen på samme måde, som det nok er meningen at bemyndigelseslovene om f. eks. fisk og frugt skal benyttes, og at der vel ikke herigennem kan lukkes for urimelig konkurrence over for just industrien. Jeg peger igen på synspunktet, at der ikke skal finde forskelsbehandling sted, ej heller med hensyn til erhvervene.

Vedrørende selve lovforslaget og de af kommunisterne stillede ændringsforslag vil jeg imidlertid stemme sammen med min gruppe ventende på at se den praksis, der i fremtiden måtte udvikle sig, og ønskende, at den højtærede handelsminister vil virke mere med dette instrument end før til gavn for dansk industri, medens jeg altså vil